

வேதாத்திரியார் பார்வையில் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

மோ. யுவராஜ் அ. *

அ¹ மனவளக்கலை யோகா ஆசிரியர், பண்ணாரி அம்மன் வித்யா நிகேதன் பதினம் மேல்நிலைப்பள்ளி, சத்தியமங்கலம், ஈரோடு-638401, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Cultural thoughts from Vedatriyar's Perspective

M. Yuvaraj a,*

^a Manavalakkalai Yoga Teacher Bannari Amman Vidya Niketan Matriculation Higher Secondary School, Sathyamangalam, Erode-638401, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
yuvaraj@bavnsathy.ac.in

Received: 23-08-2022
Revised: 05-11-2022
Accepted: 22-11-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

Tamil literature is one of the world's greatest literatures that originated two thousand years ago and contains various theories about life. The future of a country is based on the best creations that can inspire the ideals of the youth and adults of the country. The cultural thoughts of the philosopher Vedatiri who followed Vallalar has laid down a new cultural education for the upliftment of the student society and for the global public to live together through morality and physical, mental and introspective exercises. The ethical lifestyle of the fivefold culture is essential to find peace and fulfillment in the life of the individual and in the lives of the people of the world. And since culture is a long and deeply researched philosophy, it can be difficult for people of all nations to grasp. For that purpose, training in mental resources is provided as a two-virtual culture by combining the five virtues and summarizing them for the benefit of all. The main objective of this article is to make these clear and explain it in detail to all the people.

Keywords: Vallalar, Vedatiri, Virtues, Cultural thoughts,

முன்னுரை

முற்கால அனுபவம், தற்காலச் சூழ்நிலை, எதிர்கால விளைவு இம்மூன்றையும் உற்று நோக்கி ஆராய்ந்து எந்தச் செயலையும் துன்பம்வராத அளவோடும், முறையோடும் ஆற்றி மகிழ்வது பழக்கத்தில் வந்ததேயானால் அதுவே பண்பாடு ஆகும். பண்பு என்றால் நேர்மையாக வாழ்வதற்குரிய செயல்களைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதாகும். எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் ஒற்றுமை இருக்கும் வகையில் வாழ்க்கையை வாழத் தெரிந்து கொள்வதும், வாழப் பழகிக் கொள்வதும் உயர்ந்த பண்பாடாகும். பண்பாடு என்பது உட்புற வாழ்க்கை நெறியாகும். வேதாத்திரியாரின் சிந்தனைகள் தனிமனிதனை மேம்படுத்தவும், சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கும் வழிவகை செய்கிறது. இதனால்தான் இவரின் சிந்தனைகள் பாமர மக்கள் முதல் உலகளாவிய ஐக்கிய நாடுகள் சபை வரை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் வேதாத்திரியாரின் பண்பாட்டுப் பதிவுகள் இக்கட்டுரையில் அமையப் பெற்றுள்ளன.

ஆய்வுமுறைகள்

இக்கால இலக்கியங்களில் பண்பாட்டுப் பதிவுகளைக் கொண்ட வேதாத்திரிய இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்து காலத்திற்கேற்ற பண்பாட்டு நெறிகளையும், வாழ்வியல் நடைமுறைச்

செயல்பாடுகளையும் இவ்வுலக மக்களுக்கு முழுமையாக அறிமுகப்படுத்துவதே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் சிறப்பம்சமாகும். ஆய்வின் முதல் கட்டமாக இக்கால நவீன இலக்கிய நூல்கள் வாசிக்கப்பட்டன. அவற்றில் யோகக் கலையுடன் கூடிய பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள், அரசாங்கம், மொழி, கலாச்சாரம், இறைச்சிந்தனைகள், பொருளாதாரம், இயற்கைச்சூழ்நிலை ஆகியவற்றை வேதாத்திரியார் எழுதிய ஞானக்களஞ்சியம் 1, 2 மற்றும் மாக்கோலமாய் விளைந்த மதி விருந்து ஆகிய நூல்களில் இருந்து உணர முடிகிறது. பள்ளி மாணவ-மாணவியருக்கும் வேதாத்திரிய பண்பாட்டுக் கல்வியையும், மனவளக்கலைப் பயிற்சிகளையும் அளிக்கும்போது இக்காலத்திற்கேற்ற அறிவியல் நீதிநெறிக்கல்வி என்பது இந்த ஆய்வில் இருந்து தெரியவருகிறது. வேதாத்திரிய பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளை வரைபடம் இட்டும், அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டும், கவிப்பாடல்களாலும், செறிவூட்டப்பட்டும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நூல் விளக்கம்

ஞானக்களஞ்சியம் 1,2 நூல்களில் மொத்தம் 1853 கவிப்பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. இப்பாடல்கள், இறையியல், பொருளாதாரம், அரசியல், சமுதாயம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞானம் ஆகிய ஐந்து பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டும் பல்வேறு உட்தலைப்புகளுடன் அனைவருக்கும் எளிமையாகப் புரியும் வகையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மார்கழி மாதத்தில் வேதாத்திரியாரின் துணைவியார் கோலமிடும் போது அதைச் சுற்றிலும் ஏதேனும் ஓர் அருளுரையை மகரிவி அவர்கள் சொல்ல, அவர் மனைவி கோலத்தைச் சுற்றிலும் எழுதுவார். இப்படியெல்லாம் தொகுக்கப்பட்ட கவிகள் மொத்தம் 520 ஆகும். இக்கவிகள் அனைத்தும் மாக்கோலமாய் விளைந்த மதி விருந்து என்னும் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்பாட்டின் வரலாறு

இயற்கைச் சூழலால் நிலவும் தட்பவெப்ப சூழ்நிலைக்கேற்பவும், விளைப்பொருட்களுக்கேற்பவும், அறிவின் படிநிலைக்கேற்பவும் உலகில் உள்ள பல்வேறு நாடுகளில் பல விதமான பண்பாடுகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றைத்தான் வேதாத்திரியார்

“அந்தந்த தேசத்தின் வெப்ப தட்பம்

ஆகாரவகை தொழில்கட் கேற்ற வாய்ப்பு

சிந்தனையில் உயர்ந்தோர்கள் சமூகத்திற்குச்

செய்த தொண்டுகள் வாழ்வில் சீர்திருத்தம்

இந்தவகை யாவுமிணைந் தெங்கும் மக்கள்

இனத்திற்குப் பண்பாடாய்த் தோன்றலாச்சு” (Vethathiri Maharishi, 2005)

ஒவ்வொரு பண்பாடும் குறிப்பிட்ட விழுமியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்றது. இந்தியர்களுக்கு ஆன்மீக உணர்வு இன்றியமையா விழுமியமாக உள்ளது. இதன் அடிப்படையில்தான் வேதாத்திரியம் அமைந்துள்ளது. இறையணர்வும், அறநெறியும் தனிமனிதத் தேவையாகும்போது அது சமுதாயத்திற்கும் நன்மை பயக்கிறது. இங்கேதான் ஒருமுகப் பண்பாடுகள் மலர்கின்றன.

கல்வியில் பண்பாடு

இன்றைய உலகம் அறிவியல் முன்னேற்றத்தால் ஆக்கப்பூர்வமான செயல்களுக்கு வழிகாட்டுவதோடு, அழிவுப்பாதைக்கும் அது பாலமாகவும் விளங்குகிறது. இக்காலக் கல்விமுறை பணத்திற்காகக் கல்வி, வேலைக்காகக் கல்வி என்றுதான் அமைந்துள்ளது. கலை மற்றும் அறிவியல், பொறியியல், மருத்துவம் பயிலும் இளம் தலைமுறையினருக்குத் தொழில் நுட்பத்தையும், திறமையையும் கற்றுத் தருவதோடு மட்டுமில்லாமல் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துகின்ற உண்மை, தன்னடக்கம், விடாமுயற்சி, மன்னித்தல், தற்பெருமையின்மை, கர்வமின்மை, கடும்பற்றின்மை,

சுயநலமின்மை போன்ற உயர்ந்த பண்பாடுகளை இன்றைய கல்வித்திட்டத்தில் சேர்த்து கற்றுத் தரும் போது தான் கல்வி என்பது முழுமையான தரம் வாய்ந்த பயனுள்ள கல்வியாக அமையப் பெறும்.

உண்மை

உண்மைக்கு வாய்மை என்றொரு பெயர் உண்டு பொய் சொல்லாமல் இருப்பதாகும். வாய்மையே வெல்லும் என்பது நமது நாட்டில் தோன்றிய அனைத்து மகான்களின் கருத்தாகும்.

“உள்ளொன்று வைத்துப்

புறம் ஒன்று பேசினால்

உள்ளொளி தீயாகி

உடலைக் கெடுத்துவிடும்”

என்கிறார் வேதாத்திரியார் (Vethathiri Maharishi, 2002). உண்மைக்கு மாறாகப் பேசினால் உடலுக்கும் மனதிற்கும் பொருந்தாமை ஏற்பட்டு நோய்கள் உண்டாகும் என்பதை அறிவியல் முறையில் மாணவர்கள் உணரும் வகையில் கல்வியில் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

தன்னடக்கம்

மன அடக்கம் என்பது எண்ணங்களை நமது கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதாகும். எண்ணங்கள் நமது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்போது தான் தன்னடக்கம் இயல்பாகவே வரும். மேலும் எண்ணங்களை விழிப்புணர்வுடன் செயல்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரும் போதுதான் நற்பண்புகளும், நற்செயல்களும் இயல்பாக அமைந்து வெற்றிக்கும், உயர்வுக்கும் அடிப்படையாக அமையும்.

“அவரவர் வாழ்க்கையின் சிற்பி

அவரவர் எண்ணங்களே”

என்கிறார் வேதாத்திரியார் (Vethathiri Maharishi, 2002). எண்ணங்களே நமது வாழ்க்கையில் அனைத்திற்கும் காரணம் என்பதைப் பள்ளிப் பருவ மாணவர்களிடமிருந்தே பயிற்சி முறையில் கற்பிக்கப் பட வேண்டும்.

விடாமுயற்சி

மாணவச் சமுதாயம் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு, அதற்கான மன உறுதியுடனும், ஊக்கத்துடனும் செயல்பட வேண்டும். மேலும் இலட்சியத்தை அடைவதற்கான அறிவையும், திறமையையும் நாளுக்கு நாள் வளர்த்துக் கொண்டு, கடமையாற்றினால் இலட்சியத்தில் வெற்றி காண்பது உறுதியாகும். இதற்கு விடாமுயற்சியே இன்றியமையாததாகும். இன்றைய கால கட்டத்தில் சில திரைப்படக் காட்சிகளும், கைப்பேசியின் பயன்பாட்டினாலும் மாணவச் சமுதாயம் சீரழிந்து வருகிறது. இவற்றைச் சரி செய்ய ஒருமுகப் பயிற்சி இவர்களுக்கு மிகவும் அவசியமாகிறது. இவற்றின் மூலம்தான் விடாமுயற்சியை முழுமையாக மாணவச் சமுதாயம் தொடர்ந்து பின்பற்றவும், அறிவின் விழிப்பு நிலையைப் பெறவும் முடியும். இதைத்தான் வேதாத்திரியார்

“ஆக்கத் துறையில் அறிவைச் செலுத்து” என்கிறார் (Vethathiri Maharishi, 2002).

மன்னித்தல்

ஒருவர் செய்த தீமைகளையும், கொடுமைகளையும் துளியும் மனதில் கொள்ளாமல் அவருக்கு உதவுவதே மன்னிப்பாகும். மன்னிப்பு என்பது மிக உயர்ந்த பண்பு. மனிதனாக இருக்கக் கூடிய

ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்க வேண்டிய பண்பாகும். நம்மைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கியவர்களை மன்னித்துப் பழகினால் பழிவாங்கும் குணத்தை நாம் விட முடியும். மன்னித்தலைப் பலவீனமாக, கோழைத்தனமாகக் கருதுவது தவறு. மன்னிப்பதற்கு தான் அதிகமான மன உறுதி தேவை. மன்னித்தலே உண்மையான வெற்றி. மன்னிப்புக் கேட்பது இழிவான செயல் அல்ல. மன்னிப்பது எப்படி உயர்ந்ததோ அதைவிட உயர்ந்தது மன்னிப்புக் கேட்பது.

தற்பெருமையின்மை

தன்னுடைய தகுதியை, குணங்களை மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு மதிக்க வேண்டும் என்று பெரும்பாலோர் கருதுகின்றனர். தற்பெருமை என்பது தன்னிடம் இல்லாதவற்றை இருப்பது போல காட்டிக் கொள்ளுதல், தன்னிடம் இல்லாத பெருமைகளைத் தானே வெளிப்படுத்திக் கொள்வது தற்பெருமையாகும். இக்குணம் உடையவர்கள் மனதில் குற்ற உணர்வும், குழப்பமும் உடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட குணம் உடையவர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு உணர்ந்து போலியான மதிப்பை எதிர்பார்க்காமல், தன்னை உள்ளவாறு ஏற்றுக் கொண்டு பிறருக்கும் தன்னை உள்ளவாறு காட்டிக் கொள்வதே இயல்பு நிலையாகும்.

கர்வமின்மை

நம்மிடம் உள்ள தகுதிகளை உணர்ந்து, அவற்றை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், பிறர் நம்மை அங்கீகரிக்கவில்லை என்ற எதிர்பார்ப்பு குறைந்துவிடும். பல்வேறு காரணங்களால் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற மதிப்போ, மரியாதையோ கிடைக்காமல் இருக்கலாம். அதனால் நமது மனம் வருத்தப்பட்டும், இருக்கின்ற நிறைவை அனுபவிக்காமலும் செய்து விடும். கர்வம் என்ற தீய குணம் மனதைப் புண்படுத்துவதாகவே இருக்கும். எதிர்பார்ப்பு எப்போதும் ஏமாற்றத்தையே கொடுக்கும். ஆகவே நம்முடைய திறமைகள், பண்புகள் இவற்றில் எதிர்பார்ப்புகளைத் தவிர்த்து, தன்னிடம் உள்ள குறைகளை ஒவ்வொன்றாக திருத்திக் கொண்டே வர வேண்டும். செயல்களில், குணங்களில் உயர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கடும்பற்றின்மை

பொருட்கள் அனைத்தும் தனக்கே உரியவையென்ற உணர்வில் தானே வைத்துக் கொண்டு அவற்றைப் பிறர் பயன்படுத்தாமல் பாதுகாக்கும் ஒரு மனநிலையே கடும்பற்று எனப்படும். இதுவும் ஓர் ஆசையே. அதாவது ஆசையின் இன்னொரு மடிப்பு இது. பொருள்பற்று இன்றி வாழ முடியாது கடமைகளை ஆற்ற முடியாது. அவரவர் முறையாக ஈட்டிய பொருள்மீது பற்று அல்லது உரிமை பாராட்டுவது இயல்பு. எனினும் வாழ வழியற்றோர், துணையற்றோர் இவர்களும் வாழத்தான் வேண்டும். என்று நினைத்து பொருள் உடையவர்கள் தங்களது இருப்பின் ஒரு சிறு பகுதியை ஒதுக்கி ஈகையாக்கி அவர்களை வாழ வைக்க வேண்டும். அழுத்தமான பொருள்பற்று தீமைகளைப் பெருக்கும். அத்தீமைகளை ஈகை மூலம்தான் தவிர்க்க வேண்டும். எனவே ஈகை என்ற மனநிலையைக் கொண்டு கடும்பற்று என்கிற மனநிலையை ஒழுங்கு செய்து கொள்ள முடியும்.

சுயநலமின்மை

வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரப் போட்டிகளுக்கிடையே தன் நலத்தை மட்டுமே கருதி வாழ்வது பெரும்பாலோருக்குப் பழக்கமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் எல்லாக் காலத்திலும் வாழ்க்கைத் தேவைகள் அனைத்தும் கிடைக்கும் என்ற உறுதியின்மையே இதற்குக் காரணமாகும். இச்சூழ்நிலைகளினால் தன்னலத்தை மட்டுமே முன்னிறுத்திச் செயல்படுவது கட்டாயமாகி வருகிறது. மனிதர்கள் முடிந்தவரை அறிவின் விரிவான மனநிலையில் இருந்து தனது தேவைகளோடு பிறரது தேவைகளையும் மதித்து இன்ப, துன்பங்களின் இயல்பறிந்து நல்லபயன் கருதிச் செயலாற்றும் பண்பே

சுயநலமின்மையாகும். படிக்கும் பருவங்களில் மாணவச் சமுதாயங்கள் இவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மனப்பக்குவ பயிற்சியினை வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஐந்தொழுக்கப் பண்பாடு

உலகில் மதங்கள் பல உள்ளன. அரசியல் முறைகள் பல உள்ளன. அறிஞர்களின் அறிவுரைகள் அடங்கிய நூல்கள் பல உள்ளன. இவையெல்லாம் உலக மக்கள் வாழ்வில் நிறைந்திருந்த போதிலும் இன்று தனிமனிதன் வாழ்விலும், உலக அளவிலும் அமைதியின்மையும், வாழ்க்கைச் சிக்கல்களும், அச்சமும் நிலவி வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு மனிதகுலம் உயர்வு பெற வேண்டும் என்று உருகி நின்ற வேதாத்திரி மகரிஷிக்கு இறைநிலை உணர்த்தியது ஐந்தொழுக்கப் பண்பாடாகும். மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்க்கை முறையை அறநெறியின் வழியே பழகிக் கொண்டு வாழ்வதற்கு ஏற்றதொரு புதிய பண்பாடு இதுவாகும்.

“புதியதொரு பண்பாடு உலகுக்கு வேண்டும்

போதை, போர், பொய், புகை ஒழித்து அமுல் செய்வோம்

அதிக சமை ஏதுமில்லை(1) அவரவர் தம் அறிவின்

ஆற்றலினால் உடல் உழைப்பால் வாழ்வதென்ற முடிவும்,

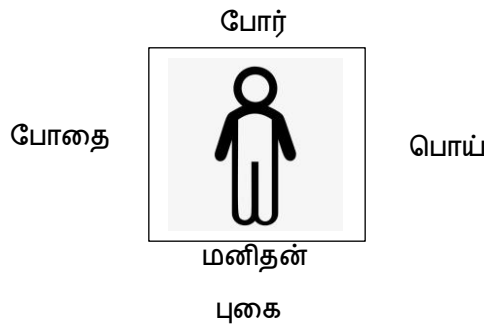
(2) மதிபிறழ்ந்து மற்றவர்கள் மனம் உடல் வருத்தா

மாநெறியும், (3)உணவுக்குயிர் கொல்லாத நோன்பும்,

(4)பொது விதியாய்ப் பிறர் பொருளை வாழ்க்கைச் சுதந்திரத்தைப்

போற்றிக் காத்தும்(5) பிறர் துன்பம் போக்கும் அன்பும் வேண்டும்” (Vethathiri Maharishi, 2000)

மனித இனம் சீர்திருத்தப் பண்பாடுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமெனில் நான்கு செயல்களை மேற்கொள்ளக் கூடாது. அவை போதை, போர், பொய், புகை ஆகிய நான்கும் பண்பாட்டைக் கெடுத்தும், துன்பங்களைப் பெருக்கும்.

படம் 1. மனிதன் மேற்கொள்ளக் கூடாதவைகள்

அரசாங்கம்தான் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் இந்த நான்கிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தந்து இவற்றைத் தடுத்திட வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

1. உழைப்பின் மூலம் ஊதியம்

பிறர் ஊதியத்தை எதிர்பார்த்து வாழ்வதும், பிறர் உழைப்பைப் பயன்படுத்தி வாழ்வதும் மனித வாழ்வில் சிக்கல்களையும், குழப்பத்தையும் உண்டாக்கும். பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழ்வது விலங்கினச் செயலாகும். காலங்காலமாகப் பண்பாட்டை உயர்த்திக் கொள்கிற மனிதனுக்கு விலங்கின

வாழ்க்கை முறை பொருந்தாது. எனவே பறித்துண்ணல் முறையைச் சமுதாயத்தில் வளர விடக்கூடாது. உழைப்பின் மாண்பினை வேதாத்திரியம் சிந்திக்கிறது.

“என் உழைப்பாலும், அறிவின் திறனாலும் பெற்ற

எப்பொருளும் எனக்குரிமை என்பதுதான் நீதி

பின் அதனைத் துய்க்கலாம் பிறர்க்குதவி செய்யலாம்

பிறையிரைத் தன்உயிர்போல் மதிப்பது உயர்பண்பு”

(Vethathiri Maharishi, 2000)

2. பிறரைத் துன்புறுத்தாமை

இறைநிலையின் மறு உருவமே மனிதன். ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனை உடலாலோ, மனதாலோ வருந்தச் செய்வது இறைநிலைக்கே செய்கின்ற பழிச்செயலாகும். ஒருவர் எத்தகையத் துன்பத்தைப் பிறருக்கு அளித்தாலும் இறையாற்றலின் இருக்க ஆற்றலால் அத்துன்பம் தன்னிடமே திரும்பி வரும் என்பது செயல்விளைவு தத்துவம் ஆகும். எனவே பிறர் உடலுக்கும் மனதுக்கும் துன்பம் அளிக்கக் கூடாது.

3. உயிர் கொல்லாமை

விலங்கினம் உயிர்க் கொலையின் மூலம் உணவை உண்டு வாழக்கூடியது. விலங்கினத்தின் வித்திலிருந்து மனிதன் வந்துள்ளதால், உணவுக்காக வேற்றுயிரைப் பறித்துண்ணும் பழக்கம் கருவழியே வரும் தொடர் விளைவாகும். பூமியையும், நீரையும் கொண்டு உணவு உற்பத்தி செய்து, உண்டு வாழக்கூடிய வாழ்வின் திறம் பெற்ற மனிதன், உணவுக்காக எந்த உயிரினத்தையும் கொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. சைவ உணவை உட்கொள்ளலாம்.

4. பிறர் சுதந்திரம் பறிக்காமை

மனித இனத்தில் பறித்துண்டு வாழ்வது மாபெரும் குற்றமாகும். இந்தக் குற்றம் சமுதாயத்தைச் சீர்குலைத்து விடும். பிறருக்கு உரிமையான பொருட்களையும், வாழ்க்கைச் சுதந்திரத்தையும் ஒவ்வொருவரும் மதித்து வாழ வேண்டியது மனிதனுடைய கடமையாகும். ஒருவர் எந்த அளவுக்குப் பிறரை மதித்து நடக்கிறாரோ அந்த அளவுக்குத்தான் பிறர் தன்னை மதித்து நடப்பார்கள்.

5. பிறர் துன்பம் போக்கும் அன்பு

இயற்கைச் சீற்றத்தினாலோ, அறியாமையினாலோ, உணர்ச்சிவயப்பட்ட நிலையாலோ ஒருவர் துன்பப்படுவாரேயானால், பொறுப்புடன் தகுந்த முறையில், தனது உடல் - அறிவாற்றல் மூலம் முடிந்தவரை, அத்துன்பங்களைக் குறைப்பதும், நீக்குவதும் மனிதத் தன்மையாகும்.

இரண்டொழுக்கப் பண்பாடு

1. நான் எனது வாழ்நாளில் யாருடைய உடலுக்கும், மனதிற்கும் துன்பம் தர மாட்டேன்.
2. துன்பப்படுவோருக்கு என்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்வேன். (Vethathiri Maharishi, 2000)

மனிதனின் பழக்கமே பதிலாகி, மனதில் நிற்கும் செயல் வடிவம் பெறும். அதனால் யாருடைய உடலுக்கும், மனதிற்கும் துன்பம் தர மாட்டேன் என்ற உறுதிமொழியை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்துவிட்டால் அதுவே மனிதனுடைய தன்மையாக மாறிவிடும். அதன் பின்னர் குடும்பத்திலும், சமுதாயத்திலும் இந்தத் தன்மையே முன்னின்று செயல்வடிவம் பெறும். உலகம் முழுவதும் மனிதகுலம் பிறருக்குத் துன்பம் செய்வதில்லை என்றும், பிறர் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும் என்றும் உறுதி கொண்டால், உலகிலும், குடும்பத்திலும்,

அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் பெருகும். இந்த ஈரொழுக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்வதில் கடினமில்லை. இப்பண்பாட்டைப் பின்பற்றினால் உலகில் எங்குமே போர், பகை, நோய், துன்பம் நிலவாது. உலகத் தலைவர்களும் இந்த ஈரொழுக்கப் பண்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தினால் உலகமே திருந்திவிடும். இவை மனிதகுல வாழ்வை மிகவும் மேன்மையாக்க வல்லது.

முடிவுரை

உலகில் சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஒட்டியும், தேவையை ஒட்டியும்தான் மனிதன் தன் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொண்டான். இவ்வாறு மக்களைப் பண்படுத்தும் வாழ்க்கை முறையைத்தான் பண்பாட்டுக் கல்வி என்கிறோம். இன்றைய போட்டியான உலகில் குடும்பங்கள் மூலம் அளிக்கப்பட்டு வந்த பண்பாட்டுக் கல்வி குழந்தைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதனால்தான் வேதாத்திரியார் அவர்கள் பண்பாட்டுக் கல்வியாக அகத்தாய்வுப் பயிற்சிகளை அளித்துள்ளார். இவற்றின் மூலம் தனிமனிதனது பண்பாடும், சமுதாயப் பண்பாடும், உயர்வும், சிறப்பும் பெறும். உலகளாவிய பண்பாட்டு மனமாற்றம் மனித இனத்திற்கு உணர்வாக வர வேண்டுமானால், இளம் வயதிலேயே பள்ளி, கல்லூரி, மாணவ - மாணவியருக்கு ஒழுக்கம், கடமையுணர்வு, ஈகை, குணம் எனும் அறநெறிகள், உயர்ந்த பண்புகள் போன்றவற்றைக் கல்வியாகவும் பயிற்சி முறைகளாகவும் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்துக்களும் நான்கு வேதங்களும், ஆறு சாத்திரங்களும், பதினெட்டுப் புராணங்களும், அறுபத்தி நான்கு கலைகளும், இரண்டொழுக்கப் பண்பாட்டின் சாரத்தையே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருப்பதால் வேதாத்திரிய பண்பாட்டுக் கல்வியைக் கல்வித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் முடிவாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

References

- Vethathiri Maharishi, (2000) Gnanakalanjiyam – 2, 2nd Ed, Vethathiri Pathippagam, Erode, India
 Vethathiri Maharishi, (2002) Makolamai Udanda Mati Viundha, 6th Ed, Vethathiri Pathippagam, Erode, India
 Vethathiri Maharishi, (2005) Gnanakalanjiyam – 1, 3rd Ed, Vethathiri Pathippagam, Erode, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License